

freds sigter, thi det er mig bekendt, da jeg har havt med denne Sag at gjøre her i Kjøbenhavn; at de Vedkommende, som have kjøbt deres Gaarde, have ikke kunnet faae Dplysning om, hvorledes det hænger sammen med det Hartkorn, der hviler paa denne Græsningsret, som Bønderne fra gammel Tid have havt i disse Skove. De have nu kjøbt deres Gaarde, men have hidtil ikke kunnet faae reent Skjøde paa dem, fordi denne Sag har henstaaet uafgjort. Der har været skrevet her til Kjøbenhavn til Ministeriet; men de have ikke faaet opklaret, hvorledes det hænger sammen dermed.

Bloug: Jeg vil blot tillade mig at spørge den høitærede Minister, om det er tilstrækkeligt, for at gjøre en Skov til Fredskov, at der blot derom er gjort en Bemærkning paa Landinspektorens Kort, og om den derved er stemplet som en Fredskov for Eftertiden.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at Discussionen gaaer noget langt fra sin egentlige Gjenstand. Det er Statens Pligt at paasee, at den Jord, som virkelig bliver brugt til Skov, behandles efter Lovgivningens Regler om Fredskov, hvilket har været udførligt omhandlet under Forhandlingerne af Finantsloven, hvor der var Spørgsmaal om at faae Udgiften forøget til Reiseomkostninger for de besiddende Forstmænd, som have Opsyn dermed. Man beraabte sig ved denne Leilighed paa, at der blev flere og flere Lodder ved Eiendommenes Afhændelse indtagne til Fredskov, og at det er Statens Pligt at paasee, at de blive behandlede som Fredskov ved Indhegning og Beplantning.

J. A. Hansen: Den nærværende Interpellation gaaer jo ud paa at spørge, hvorvidt Indenrigsministeren vil foretage Noget med Hensyn til dette Forhold. Den ærede Minister erklærede i sit Svar derpaa, at der kunde være Meget, der talte for en Omfordeling af Skovskyldehartkornet og for en Forandring af Skatteydelsen af dette Hartkorn, men at ogsaa enhver især af disse Foranstaltninger ikke vare uden Betænkelse. Jeg troer imidlertid ikke — jeg bemærkede det idetmindste ikke —, at den ærede Minister svarede paa,

hvorvidt Ministeriet tænker paa at træffe Foranstaltninger i Anledning af dette Forholds Omordning, og jeg vilde derfor bede den ærede Minister om muligt at tydeliggjøre sit Svar paa Interpellationen, ved at udtale, om Ministeriet virkelig paatænker at gjøre Noget ved disse Forhold, eller ialtsald tænker paa at overveie, hvorvidt og hvorledes der kunde gøres Noget til en bedre Ordning deraf.

Indenrigsministeren: Jeg troede, at det fremgik af min Fremstilling af Sagen, at den nærværende Indenrigsminister har fundet overveiende Betænkelse ved at gaae ind paa en Omregulering af Skovskyldehartkornet i Danmark, saalænge der ikke foreligger Nødvendighed af en ny Bæftatning; det forekommer mig at fremgaae tydeligt som Resultat af min Udtalelse. Det er ikke gjørligt for mig, som fungerende Indenrigsminister, at kunne svare for Regjeringens fremtidige Beslutninger, hvor der ikke ligger meget klare Grunde for. Jeg for mit Vedkommende har ikke foretaget Noget med Hensyn til Omreguleringen af Skovene, og, som sagt, jeg antager det for at være temmelig bekvæmligt, saalænge der ikke er Tale om at udskrive nye Skatter.

J. A. Hansen: Det maatte maaskee blot endnu være mig tilladt at bemærke, at den Ullighed, der paa sine Steder findes i de communale Byrder, ved at Skovtilliggende ere fritagne for de communale Byrder, forekommer mig at være en stærk Grund til at gjøre Noget ved dette Forhold.

Jung: Jeg skal til det Anførte kun bemærke, at, foruden at de communale Byrder blive meget slet fordeelte ved, at der er store Skovstrækninger uden Hartkorn, saa tør man endogfaa paastaae, at de enkelte Sogne komme til at bære større communale Byrder ved disse Skovstrækninger, idet der, hvor saadanne findes, er et stort Antal Arbejdsfolk, som bestandig beskæftige sig med Skovarbejde, og som, naar de blive gamle og affældige, ligge Communen til Byrde. Jeg troer derfor, at det, navnlig hvad de communale Byrder angaaer,